

raadet, det kom man heldigvis bort fra, men den Gang rejste der sig et Ramaskrig fra Gejstlighedens Side i den Anledning. Faktisk var det ogsaa saadan, at Præsterne vare fødte Formænd for den fri Fattigkasse, det var ikke bestemt ved Lov, men det var faktisk Tilfældet. Det er noget, man nu er kommen bort fra. Efterhaanden som Befolkningen vaagner til Selvtillid og Selvstyret bliver mere almindeligt, fjernes Præsten fra Stillingen som Formand i den fri Fattigkasse. Jeg synes, at alt tyder paa, at det er heldigt, at Præsterne ikke beklæde disse Stillinger som Formænd i den fri Fattigkasse, medmindre en og anden Præst — der *kan* jo ogsaa være hæderlige Præster — staar i et saadant Forhold til Befolkningen, at denne i Tillid vælger ham til Formand. Efter de Erfaringer, man har fra Frederiksberg, Sundby, Gentofte, Lyngby og Søllerød o. s. v., hvor jeg kender Forholdene, og hvor Befolkningen har valgt læge Formænd for den fri Fattigkasse, er man meget tilfreds med, at disse og ikke Præsterne uddele Midlerne, idet det kan gøres uden de Bihensyn, som Præsterne altid ville være fristede til at tage. Udviklingen har altsaa været saadan, at Præsterne mere og mere ere blevne behandlere og betragtede som almindelige Mennesker. Nu foreslaar man her, at Sognepræsten skal være født Formand i dette Menighedsraad. Det finder jeg i høj Grad uheldigt og maa bestemt fraraade det.

Men det forekommer mig heller ikke, at Valgretten til disse Menighedsraad er saadan, som Demokratiet kan forlange. Der staar i § 4, at man for at faa Valgret skal fremsætte skriftlig Begæring derom, og det fremhæves udtrykkelig, at den Mand eller Kvinde, der ønsker Valgret, skal regne sig som Medlem af den danske Folkekirke. Jeg ved nu ikke, hvorfor der her skal forlanges skriftlig Begæring om Optagelse paa Valglisten. Det forlanges jo ikke ved de almindelige Valg. Man bliver optagen paa Folketingslisterne uden skriftlig Begæring; hvorfor skal Befolkningen da underkastes dette Besvær? Maa jeg i denne Sammenhæng gøre opmærksom paa, at Valglisten skulle fremlægges fra 1ste—15de Februar. Dette forekommer mig ogsaa at være et unødigt Besvær at gøre Befolkningen. Hvorfor ikke lade disse Valglisten blive fremlagte sammen med de almindelige kommunale og politiske Valglisten? Hvorfor skulle Folk baade i Februar og i Marts have Ulejlighed med at se efter paa Listerne? Men som sagt,

man skal fremsætte skriftlig Begæring. Naar der er bestemte Betingelser for Valgretten, hvorfor saa ikke lade det være Menighedsraadene, eller første Gang Sogneraadene, som udfærdige disse Lister? Der til kommer, at man skal afgive Erklæring om, at man er „døbt med den kristelige Menigheds Daab“ — dermed menes vel kun Daab, den kristelige Menigheds Daab er et underligt Udtryk — og dernæst, at man „regner sig som Medlem af den danske Folkekirke“. Hvad vil det sige? Enten er man Medlem af Folkekirken, eller man er det ikke. Jeg ved ikke, hvorledes dette Udtryk skal forstaas, og jeg udbeder mig nærmere Oplysning om, hvad der menes med, at man regner sig som Medlem af den danske Folkekirke.

Jeg er altsaa ikke tilfreds med den Maade, hvorpaa disse Valg foregaa, og jeg er lige saa lidt tilfreds med, at Præsten skal være Formand i Raadet. Dernæst kommer der en Indskrænkning i den almindelige Valgret, som er i højeste Grad farlig; det er den Indskrænkning, der fremgaar af § 4. Ifølge § 4 mistes Valgretten, hvis Præsten „i Henhold til den gældende Ret har nægtet vedkommende Adgang til Alterets Sakramente“. Ikke blot skal altsaa Præsten være født Formand i disse Menighedsraad, men disse Præster, som vi nu have hørt skildrede blandt andet af det ærede Medlem for Storeheddinge (Sv. Høgsbro), skulle have Ret til at nægte Folkekirkens Medlemmer Valgret, saafremt de have nægtet dem Adgang til Alterets Sakramente. Jeg har set efter, paa hvilket Grundlag en Præst kan nægte Folk Adgang til Alterets Sakramente. Det skal være i Henhold til en gammel Bestemmelse i Danske Lov 2—5—25. Der hedder det: „Præsterne skulle holde efterskrevne fra Nadverens Sakramente. 1. Dem, som ere aabenbare Bandsatte, og ikke igen afløste. 2. Dem, som forhærdeligen hænge ved nogen vitterlig Kætteri. 3. Afsindige Mennesker og Ufornumstige Børn. 4. Saamange, som haarnakkelig leve i nogle aabenbare Laster, som Horkarle, Skørlevnere, Aagerkarle, Slemmere, Skiendegieste, Voldsmænd, og allermest Guds Ords Forhaanere og Foragtere, som aabenbare og foruden al Guds Frygt synde“. Se, disse Kategorier af Medborgere, som her ere opregnede, kan Præsten nægte Adgang til Alterets Sakramente. Men nu forekommer det mig, at man aldrig — jeg har i alt Fald ikke i en Aarrække her i København hørt noget Eksempel paa, at en Præst har nægtet nogen Adgang til Alterets Sakra-